

ŞEVKEFZÂ ŞARKI

AKSAK

NEVBAHÂR OLMAZ AÇILMAZSA GÜL-İ HANDÂNIMIZ

MÜZİK: AHMET HATİPOĞLU

SÖZ : AYDÎ

♩ = 100

NEV- BA- HÂR OL- MAZ A- ÇIL- MAZ- SA

GÜ- Lİ HAN- DÂ- Nİ- MİZ MİZ

DEV- RE- DER EF- LÂ- Kİ BÜL- BÜL- VEŞ

Bİ- ZİM EF- GÂ- Nİ- MİZ MİZ

AZ- ME- DİP KÜ- Yİ Dİ- LÂ- RÂ- DA MU- KİM OL-

MAZ- SA DİL AZ- ME- DİP KÜ- Yİ Dİ- LÂ- RÂ-

DA MU- KİM OL- MAZ- SA DİL

SU SE- PER RÂ- HIN- DA HER ŞEB Dİ-

DE- İ GİR- YA- Nİ- MİZ MİZ (SON)

NEVBAHÂR OLMAZ AÇILMAZSA GÜL-İ HANDÂNIMIZ
DEVREder EFLÂKİ BÜLBÜL-VEŞ BİZİM EFGÂNIMIZ
AZMEDİP KÜY-İ DİLÂRADA MUKİM OLMAZSA DİL
SU SEPER RÂHINDA HER ŞEB DİDE-İ GİRYÂNIMIZ

AYDÎ (1812-1905)

VEZİN: Fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün

KÜY-İ DİLÂRÂ: Gönül süsleyen köy,
semt, mahalle.

NEVBAHÂR: İlkbahar.

GÜL-İ HANDÂN: Gülen gül, iyice açılmış gül,
istiare yoluyla sevgilinin gülen, konuşan dudakları.

EFLÂK: Gökler.

BÜLBÜL-VEŞ: Bülbül gibi.
DİL: Gönül.

RÂH: Yol.

DİDE-İ GİRYÂN: Ağlayan göz.
MUKİM: İkamet eden.